

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII.

ZATURDAG den 6den MAART, 1824.

N. 10

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Leeu.

Uebertseferungen zur geschichte unserer zeit
von H. Zschokke.

INVASION DER FRANZOSEN VON CURAÇAO.

(Het vervolg en slot van onze laatste.)

Ondertuschen bewees het fregat inderdaad die wezenlyke diensten, welke in deszelfs magt waren en die tevens de allerdringendsten waren, wyl Bresseau thans gedwongen werd de blokkade van het eiland opteheffen en zyne vaartuigen terug te trekken, zoo dat men weer hoop konde voeden van elders levensmiddelen te ontvangen; daarenboven leverde kapitein Watkins ook ammunitie en vyftig goede geweren.

De Guadalupeanen streopten reeds tot naby den afgang der hoogte van Altona, en de neger-slaven sleepten reeds kanonnen op den weg van Piscadera; op de hoogte aan den afgang van den rooyen weg, wierpen de Franschen een schans op, die den 13den September voltooid was en den volgenden dag met drie achtiender bezet werd. Uit dezelve beschoten zy de stad en het fort tien dagen lang.

Alvorens zy met het schieten aanvingen, zond Bresseau nog een' brief aan den koloniale raad met afsorderingen en eene proklamatie. De laatste verdient echter wyl zy allerbelangryk is wat aangaat het doel dier menschen en den toon die zy voerden in haren gansen inhoud geplaatst te worden.

In naam der beide verbondene Republieken van Frankryk en Batavien.

Een der konsularische agenten van de bovenwindsche eilanden, in eene zending naar Curaçao heeft in overweging genomen en beslist:

1. De kolonie van Curaçao is ingevolge het besluit van het agentschap van den 23sten Messidor dezes jaars en door de daadzaak eener openbaren aanval tegen de Fransche divisie van heden af aan onder de bescherming der Fransche regering gesteld.

2. De gouverneur Lauffer oorzaak dezer aanval en als hoofd der factie van de Oranje gezinden is door deze daadzaak benevens zyne medeschuldigen en aanhangers voor vyand der beide republieken van Frankryk en Batavien verklaard en voor alle gevolgen verantwoordelyk.

3. In naam der beide verbondene republieken zyn de forten, schansen en alle posten bezet door gemeld hoofd der factie in staat van belegering verklaard.

4. In gevolg dezer verklaring der staat van belegering is eene algemeene oproeping aan alle Franschen welke zich in deze kolonie bevinden begrepen, ten einde zich onder het bevel der Fransche generalen in het hoofd kwartier genaamd het landhuis van De Veer te begeren, en van dit oogenblik aan zullen hunne personen en eigendom om beschutting der Fransche republiek staan. De bescherming en zekerheid wordt insgelyk aan alle Bataafsche burgers toegezegd, welke de bezette posten verlaten, zich naar hunne woningen terug keeren en rustig blyven.

5. Ieder Franschman hy zy sedert 1789 genaturaliseerd of niet, welke zich by bekendmaking dezes werkelyk in dienst by de schuttery of in eenige anderen post van gouverneur Lauffer bevindt is gehouden hem terstond de gehoorzaamheid optezeggen.

6. Wanneer in het fort, de schansen en overige posten welke door de troepen der Fransche republiek aangeast zyn, Franschen aangetroffen worden, zullen zy als uitgebannen en medeschuldigen der Oranjegezinden aangezien, en als zoodanige door de wetten veroordeeld en gestraft worden.

7. Ieder lid der schuttery welke niet na drie woordelyke afsorderingen de wapenen aflegt, wordt door die daad zelve als vyand der Bataafsche republiek verklaard en volgens de wetten van zyn land gestraft.

8. De bevolhebbers der linie troepen die na eene dergelyke afsordering weigeren zullen de wapenen neder te leggen of zelfs het sein geven om op de Fransche troepen te vuren zullen als medeschuldigen der Oranjegezinden beschouwd en als zoodanigen behandeld worden, doch in het tegen overgestelde geval wanneer zy het bloedvergieten verhinderen zullen zy hunnen rang behouden, ja zelfs in rang bevorderd worden naar mate dat hun gedrag geweest is.

9. Een ieder die betraft zal worden uit de vengsters naar de Fransche republieken te schieten of op een anderen burger welke de nationale kokarde draagt zal zonder genade gefusilleerd worden.

10. Aan allen en iegelyk wordt ernstig ver-

boden in de gebouwen en magazynen der stad intebreken, te plunderen, en de huizen in brand te steken. Wie daar by aangetroffen wordt zal gefusilleerd worden.

11. Hiermede worden onder de bescherming der Franschen en Bataafsche edelmoedigheid (Loyauté) geplaatst de vrouwen, kinderen, grysaards en kranken, van welke natie zy ook zyn mogen, hunne personen zullen heilig (religieusement) geacht worden.

“De burger Joubert wordt bevolen, deze tegenwoordige proklamatie aan alle oorden waar het noodig zyn kan aftekondigen en te laten aanplakken.

“In het hoofd kwartier te St. Michiel den 18den Fructidor, het 8ste jaar der Fransche eene en onverdeelbare republiek.

“BRESSEAU.

“Door den gedelegeerden “JOUBERT.”

De koloniale raad gansch in den geest des gouverneurs achtte het tegenstrydig zyn er om in onderhandeling te treden met een mensch zoo als deze Bresseau was, die wetten, eer en volkomen recht met voeten trad. Daar er dus geen antwoord op volgde, begen Bresseau op nieuw te vuren.

De schade welke zyn geschat veroorzaakte was ebeduidend tegen den dreigenden hongersnood. Men had overal nog nauwelyk voor drie dagen brood. Een geluk dat de Nereide de zee van de Guadalupeaanse kapers had vrygemaakt; hierdoor voedde een ieder zich met hoop en stond den kamp moedig uit; men bedroog zich ook niet; er liepen welhaast drie Amerikaanse vaartuigen geladen met meel en andere levensmiddelen binnen de haven; daarby kwamen dan nog twee dergelyke geladene vaartuigen binnen Caracas Baai. Den 13 Sept. des avonds ten 8 ure eindelyk viel ook na achttien maanden weder de eerste regen. Dat deed de inwoners van Curaçao herleven. De beelden van Bresseau die alles aanspanden, om den eerlozen kryg gelukkig te doen eindigen, om met de schande die aan de oorzaak kleefde nog niet te verbinden die welke ontstaan moest voor hen by eenen kwaden uitslag, (want vele misdaden kunnen nog in een gunstig licht geplaatst worden, wanneer de uitslag gelukkig is), zy spanden dus hunne uitterste pogingen aan; zy omtrokken het binnen meer in den nacht om het fort en de stad aan de zyde van Pietermaai te overvallen. De gouverneur echter hunne bewegingen aandachtig gade slaande, trad hen overal in den weg. Hy had aan den afgang der hoogte van Scharlo en Altona eene sterke voorhoede doen plaatsen in zulk eene voordeelige stelling, dat de Franschen het niet waagden hen aan te grypen. Zy moesten dus in hun oude legerplaats terug keren.

Eindelyk den 20sten van Herfstmaand verschenen twee Amerikaanse korvetten de Marymak en Patasco, de eene liep de haven binnen; derzelver kapitein leverde den gouverneur 50 geweren. De vreugde in de stad was groot; de redding der kolonie van Bresseau's rooverbenden en de dreigende gruwelen der negers was reeds zoo goed als volkomen.

Werkelyk ontstond er eene panische schrik onder de Guadalupeanen; zy moesten vreezen dat hunne vaartuigen door de fregatten aangeast of genomen zouden worden en alle hoop op vlugten voor hunne personen zoude vrydeld worden.

In der yl scheepten zich Bresseau met het grootste deel van zyn volk in den nacht van den 23sten en 24sten September te St. Michiel in, en daar dertien vaartuigen niet ruim genoeg waren om alle zyne manschappen te bergen, liet hy een deel derzelver die hy op de voorposten gesteld had in steek; zoo groot was de verwarring en angst onder zyne lieden, dat zy door elkan- der naar de vaartuigen drongen, onder elkander sloegen en schreeuwden, om het eerst ingescheept te worden. Te Piscadera waar een paar vaartuigen ter inscheeping der manschappen lagen, schoten zelfs de achtersten der soldaten op die welke hen vooruit geraakt waren; een deel dergene die niet ingescheept konden worden, trachten zich op kanos naar de kusten van Coro te redden; eenigen werden echter door de golven verslonden, anderen gaven zich krygsgevangen over.

Zoo eindigde die roekelooze aanval der Franschen van Guadalupe. Den 12den October kwam het Britsche fregat Miliage, benevens de korvetten Nimrod en La Legère aan, die tachtig mariniers met hunne officieren aanbragten; kort daarna liepen ook de fregatten Decade, Diana en Crescent binnen, en den 17den werd de kolonie volgens overeenkomst met den kapitein Watkins in forma overgeleverd, de Ba-

taafsche vlag afgenomen en de Britsche geplant. Weinige dagen later verscheen de vice admiraal lord Hug Seymour met het fregat Amphion. Het Engelsche garnizoen werd voortdurend gemaakt en bestond in alles omstreeks uit honderd en vyftig mannen.

Thans vernam men ook te Curaçao met volkomen zekerheid dat Bresseau's voorwendsel wegens het uitrusten eener onderneming te Jamaika tegen dit Bataafsche eiland eene volstreckte leugen was geweest. Want de gouverneur van Jamaika had zelfs geweigerd linie troepen ter bezitneming van Curaçao te geven, zelfs na dat admiraal Seymour die kapitulatie aan hem had medegedeeld; Seymour was daarom genoodzaakt geweest zyne zeesoldaten hiertoe te gebruiken, en daar hy dezelve nam uit de schepen en fregatten van zyn eskader naar mate dat zy te Jamaika aankwamen, zoo kwam het laatste transport der bezetting eerst derde halve maand na de geslotene kapitulatie en vier maanden later dan de verschynning van Bresseau.

In Europa vernam de Bataafsche regering eerst den 8sten October (1800) uit een op den laatsten July partikulieren van Curaçao verzonden brief de landing der Franschen op dit eiland en het oogmerk om hetzelfde te bemagtigen. Terstond werd den vice admiraal de Winter te Parys, waar hy in afwezenheid van den Bataafschen afgevaardigde de zelve zaken waarnaar narigt gegeven en hem de volmagt verleend om met de nadrukkelykste vertoogingen by het Fransche gouvernement hierin tusschen te komen: Euveldeaden, gelyk deze konden slechts dienen de gevestigde orde in de kolonie omme te keren, den ondergang aller handelbetrekkingen te voorkomen en de achtig der Bataafsche regering in de West Indien te ondermynen. Admiraal de Winter vervulde zyn pligt. Hoe weinig de regering wist van Bresseau's onderneming en hoe weinig zy hierin bewilligde bleek uit het officieele antwoord, hetwelke de minister der buitenlandsche zaken, Ch. Maur Talleyrand (26 Vendemiaire, jaar 9 der Republiek) mededeelde: sedert den 19den dezer maand “schreef Talleyrand onder anderen” heb ik middelbaar het eerste narigt van dezen zonderbaren aanval bekomen, men voegde zelfs hierby dat de Franschen agenten het eiland bemagtigd hadden, daar ik evenwel bedenkingen maakte zulk een gerucht aantememen, schreef ik den burger Semenville. Het nevensgaande afschrift myns briefs aan dezen, zal uwe regering geenem twyfel overlaten wegens het belang dat de Fransche regering in deze zaak stelt, welke gansche gewigtigheid zy gevoelt.”

Wanneer door den manhaftigen tegenstand des Bataafschen gouverneurs ook den misdadigen aanval op Curaçao zonder vrucht is gebleven, is dezelve echter niet minder aftekeuren, en ik zal zelfs door een berigt aan den eersten konsul het strengste onderzoek doen wegens dit voorval en de straf der schuldigen eischen.”

Ondertuschen bleef gedurende de verwarringen van den oorlog dit onderzoek zeer lang ten achter. De Britten bleven meesters van de kolonie. Zy hadden doch hier hunne bezetting en bemoeiden zich in genen deele in de administratie van het eiland. De gouverneur Lauffer behield het opperbevel over het civile en de schuttery. Na de vrede van Amiens ging de Engelsche bezetting weer af. Eerst in de lente kwam de Fransche kommissaris Dany te Curaçao en verzamelde de daadzaken wegens het gebeurde. De gouverneur Lauffer ging naar Europa om zich te rechtvaardigen. Hy werd in den Haag voor een krygsraad gebragt dewelke bestond uit admiraals, generaals, oversten en regtsgeleerden (met namen) Vittrings, President, Van Raders, Van Rechteren, Moorrees, Van Woensel, Lewe Coesterus, Van Sandick, Drooghoorn, Byll en Pymen. Deze krygsraad verklaarde hem by eene sententie (den 12den November 1805) eersol vry van elke aanklagte en beschuldiging. Deze sententie is door den raad pensionaris Schimmelpenninck door een staats besluit van den 15den Nov. zonder resumtie hekrachtigd en denzelfden dag met alle formaliteiten uitgeproken geworden.

Wyl er in zyne afwezigheid een' anderen gouverneur op Curaçao was benoemd geworden bood men hem een pensioen aan, hy sloeg hetzelfde af, wyl hy uit zyn eigen vermogen ten behoeve der kolonie 150,000 gulden in verschot was en met het gouvernement meer dan 65,000 gulden verloren had; ook was hy by het verarmde en uitgeputte kolonie met meerdere lasten te bezwaren.

De konsularische agenten te Guadalupe werden gestraft met de ontzetting van hunne pos-

ten. Meer gebeurde niet, hoe dringend ook de Bataafsche boodschapper Schimmelpennink in zyne nota (van 9den Maart het 7de jaar der Bataafsche republiek) aan den Franschen minister der buitenlandsche aangelegenheden om eene welkomene voldoening aangedrongen had.

Slechte een groot voorbeeld der nationale veerkracht kan der menschheid wreken wegen zulk eene ongehoorde smaad; en deze gestrengheid eischt myne regering; deze wordt geeischt door de eere van den Franschen naam, en ook door onze staatsbelangen."

Zoo als gezegd is werden de agenten gestraft met afzetting van hunne posten; men zegt echter dat zy daarna wederom zyn aangesteld ge worden.

De gevolgen dezer onderneming, hoewel de zelve mislakte werden nog langen tyd door de inwoners dezer kolonie gevoeld; wat er gebeurd zou zyn indien het den Guadaluopianen gelukt ware bezit van dit eiland te verkrygen, hieraan kan men niet denken zonder buivering; waar schynelyk zouden zy na alle maatschappelyke orde te hebben om gekeerd en deze kolonie rein uitgeplunderd te hebben genoodzaakt zyn geweest om ze weder te verlaten.

Het verhaal dezer onderneming is volgens getuigenis van den toemaligen gouverneur volkomen overeenkomstig met de stukken die ter secretary in de archiven van den raad bewaard worden, waarin hetzelfde uitvoeriger omschreven staat.

Lÿst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

Table listing names and addresses, organized in two columns. Includes names like I M Arias de Chirino, Vicente Andrasa, M. Candelaria Acosta, etc.

March 5, 1824. FOR NEW YORK, The fast sailing brig F A M E P. T. Buss, Master.

Will sail with immediate dispatch. For Freight or Passage having excellent accommodations, apply at the store of J. DESOLA & SON.

The Public are hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Captain or Consignees.

Den 6den Maart 1824. DE ondergeteekende voornemens zynde spoedig dit eiland te verlaten, verzoekt aan al de genen welke van hem iets te vorderen hebben om hunne rekening en te leveren, ten einde daarop onmiddelyk betaling te bekomen, en daar en tegen aan eenen ieder welke hem schuldig is, hunne schuld ten spoedigste te voldoen, om niet in de voor hem anders noodzakelyke verpligting te geraken, de voor hun zoo naderlyke weg van regten in te moeten slaan.

NOTICIA. LA noche 29 de el mez proximo pasado, el Sr. Is. Hm. Salas y algunos amigos asociados con el, dieron una esplendida cena, a la que fueron convidados quince personas de reputacion. Media hora antes del tiempo de concurrir, recibieron un billette de el Sr. B. en el que se exusaba con un frivolo pretexto.

IS. H.M. SALAS, y Sociedad. Admiten muy gustosos la excusa del Sr. B.

Algunos censuraron aquella contestacion, como un escandaloso arroyo de parte de los convidantes; pero para acrisolar sus conductas que sepan los motivos que les sugirieron.

En consecuencia, pues, de hallarse los asociados, munidas de pruebas y testimonios incontestables contra el proceder de aquellos espiritos, que al parecer no atinan, que a desunir los vinculos contraidos por la sangre, correspondia a sus deberes, satisfacer en cierto modo, el honor de uno de sus asociados y amigos que se hallava vilipendiado traidoramente; por consiguiente, el bochorno de aquel billette no deve ser considerado, sino como una satira contra aquellos zezafieros e instigadores.

CURACAO. Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onzelaatste INGKLAARD—FEBRUARY.

Table listing ships and their destinations. Includes entries like 28 golet Tartar, Revans, New York; 2 golet Cornelis, Moller, Puerto Cabello; 3 Lady Cantz'laar, Martin, Rio de la Hacha; 4 Gysbertha, Debrot, Puerto Cabello; Prins van Oranje, Van Luyck, Maracaybo; kotte Sarah, Lewis, Rio-de-la-Hacha; golet Admiraal van der Capellen, Pontilius, Maracaybo; brik Fame, Boss, New York; 5 golet Cachucha, Roos, Aruba; Toevallig, Walter, Porto Rico; Neptunes, Vrolyk, Aruba; 1 bark Maria, Olsen, Porto Rico; golet Pilot, Bacci, Zee; Ann, Dunn, Baltimore; 5 bark Fanny, De Hachet, Bonaire.

Wy zyn gelast van wege den Officie Fiscaal om in onze Courant van beden te inseren, dat by een artikel in de Staats Courant van den 10den December 1823 te vinden, al het gene dat in een Brusselsch dagblad wegens zeker oproer binnen Amsterdam vermeld wordt, en door ons in de Courant van 28sten II. daaruit was overgenomen, gansch en al bezyden de waarheid is en als een verdichtselsel moet beschouwd worden.

landen, werd er op den middag een koninglyk salut gevurd van het Fort Amsterdam. Ten 10 ure 'smorgens kwam het garnizoen onder wapen, hetwelke door Zyne Excellentie den Gouverneur in oogenzchouw genomen werd. Op welken dag de Leden der Loge de Vergevoening op dit eiland, waarvan de Weldeide Heer Willem Prince Meester is, een prochtig middagmaal geveven is, ter eere van Zyne Koninglyke Hoogheid, als Nationale Grootmeester van de Orde der Vrye Metzelay in de Nederlanden en derzelve Kolonien. Gedoverende het middagmaal werden er onderscheidene Nederlandsche levende en andere toosten gedronken; des avonds had er eene luisterlyke vertooring van vuurwerken plaats; het loenal was fraai geillumineerd; de grootste vreugde en blymoedigheid heerschten er; het gezelschap scheedda het heel laat in den nacht, zeer voldaan over het goed onthaul.

Z. M.'s korvet de Eendragt, kapt. Schöde, kwam alhier aan op Zaterdag laatstleden van de Mona Passaat.

Met de aankomst van onderscheidene vaartuigen, sedert onze laatste uit de Vereenigde Staten, hebben wy van onze korrespondenten onze geregelde reeks nieuwspapieren tot den 10den van verledene maand ontvangen. Wy hebben uittrekels gemaakt der belangrijkste artikelen van derzelve inhoud, welke onze lezers als volgt zullen geplaatst vinden:

Zeeroovery.—De Nederlandsche schoener Julia Ann, kapt. Wagner, vertrokken van Curaçao naar P. Rico is, volgens melding geoom geworden ter hoogte van de laatste plaats door eene zeeroover boot, komende van onder de wal De kapitein, het volk en de passagieren van eene Spaansche schoener komende van Porto Rico zyn te Curaçao gearresteerd en in hechtenis genomen, ten einde hen te noodzaken eenige informatie te geven aangaande het lot der personen aan boord van de Julia Ann. Men zegt dat er drie of vier roovers vaartuigen ter hoogte van Porto Rico in de Mona Passaat kruisten.— Uit de New York Evening Post for the Country van den 3den February.

Wy zullen ons onthouden hierop eenige aanmerking te maken, ten einde het oordeel van onze lezers niet vooruit te loopen omtrent de waarheid van dit artikel.

Een artikel in een dezer nieuwspapieren, getrokken uit het Engelsche dagblad the Sun, meldt dat " Uit de laatste berigten van St. Petersburg blykt, dat de betrekkingen tuschen dat hot en het Nederlandische gouvernement nauwer vereenigd zyn, en dat deze beide gouvernementen elkandere opgedragen hebben, om Ferdinand behulpzaam te zyn in zyne onderneming ter verkryging zynere voormalige bezittingen in Zuid Amerika."

UIT ARNHEMSCHE KOURANTEN.

Londen, 5den Dec.—Den 30sten is de waardige Spaansche generaal Mina, met verscheidene officieren, te Plymouth ontscheept, van de Fransche brik Cairrassier, welke daar acht dagen te voren van Barcelona was aangekomen, en tot tien dagen onder quarantaine gelegen had. Het algemeen was zeer begeerig dien dapperen verdediger zyns vaderlands te aanschouwen. Eindelyk mogt men den 30sten, toen de quarantaine opgeheven werd, dit genoeg smaken. Een uur, voor dat de generaal ontscheept, was de kade reeds met een groot aantal menschen bezet. Tusschen een en twee ure 'smiddage, kwam de generaal met zyne officieren in eene kotter aan land. Zoodra had hy niet den voet aan wal gezet, of hy werd door eene groote menigte omringd, op de schouders van eenige mannen gebeurd, en, onder het levendigste gejuich, naar het rytuig bebragt, dat op hem wachtte.—Het is onmogelyk de ontvangst, welke hem te beurt viel, met woorden te beschryven—zoo begeerig was ieder om hem te naderen, dat nauwlyks een weg voor het rytuig open bleef. Zoodra hy in het rytuig was gestapt, werden de paarden afgespannen, en het rytuig door het volk, onder het luidruchtigste gejuich en geroep van leve Mina! dappere Mina! voortgetrokken tot aan het koninglyk hotel der stad. De waardige generaal zag er wel uit, boog zich aanhoudend en stak de hand uit naar die by hem waren en verlangden hem de hand te geven. By zyne komst aan het hotel, moet de verzamelde menigte wel 8000 menschen bedragen hebben, die door teekens en woorden kunne hoogachting voor den generaal te kennen gaven. Het rytuig, wegens de menigte op eenigen afstand van het hotel hebbende moeten stilstaan, werd Mina op nieuw van eenigen op de schouders genomen en zoo naar het hotel gedragen. Na verloop van eenige minuten, werd er geroepen, dat hy aan het vengster mogt verschynen, waaraan de generaal ook dadelyk voldeed, herhaaldelyk tegen de menigte buigende. Zulks werd gevolgd van een algemeen gejuich, dat nog geruimen tyd daarna aanhield. Zoodra er eenige stilte was, vatte een Engelsch heer naast Mina het woord op en zeide, dat de generaal hem gezocht had te betuigen, dat dit het gelukkigste oogenblik van zyn leven was; dat zyn gevoel geheel overmeesterd was door den ontzag van het Britsche volk; hy had voor zyn vaderland tegen den indringenden vyand gestreden; hy had zulks vroeger met lord Wellington gedaan, en zoo de gebeurtenissen hem nogmets mogten roepen, zou hy steeds gereed zyn.— Daarop boog zich de generaal en ging weg. De klokken zyn by deze gelegenheid geluid, en onder alle klassen heerschte één gevoel, om zoo een waardig en dapper generaal by het betreden van den Britschen bodem te verwelkemen. Verscheidene heeren der stad hebben het te-

zoek by hem afgelegd. Hy zal eenige dagen te Plymouth blyven.

RIDDERORDES VAN WILSON.

Het kan niet anders, of de maatregelen door de monarchen van Oostenryk en Pruisen tegen den Britschen generaal, *Sir Robert Wilson*, genomen, moeten tot velerlei gesprekken en tot velerlei bespiegelingen aanleiding geven; trouwens, die maatregelen zyn zoo in het oog loopend, dat dezelve niet onopgemerkt kunnen blyven. Wy zien hier eenen officier door verschillende vreemde mogendheden, met verschillende ordeskruisen versieren, en naderhand door diezelfde mogendheden van de lyst der ridderordes schrappen. Natuurlyk moet men hieruit opmaken, dat die officier door uitstekende daden die eersteekenen heeft verdiend en door schandelyke bedryven zich dezelve onwaardig heeft gemaakt; dat de daden, waarvoor hy die ridderordes heeft ontvangen, en de daden waarom dezelve hem zyn ontnomen, hemelsbreed verschillende zyn.

Waarom is *Sir Robert Wilson* verschuldigd, dat die Pruisische en Oostenryksche ordeskruisen hem zyn geschonken? Immers hierna dat hy uitstekende diensten heeft bewezen in den krig tegen *Napoleon*; dat hy krachtig heeft medegewerkt om den dwingeland van Europa van den troon te stoten, en de mogendheden door *Napoleon* van hunne magt beroofd, die magt te doen herwinnen.

Waarom is het toetschryven, dat *Sir Robert Wilson* thans van de lyst der ridderordes is gescrept? Immers hierna, dat by de konstitutionele party in Spanje heeft ondersteund, en de wapenen gevoerd heeft, om de regten en vryheden van het Spaansche volk te handhaven.

Ziedaar de deugden waardoor by ordeskruisen heeft verworven; zie daar de ondeugden, waardoor hy die ordeskruisen heeft verloren! Nu staat te onderzoeken, of die daden inderdaad verschillende zyn? Of *Robert Wilson*, door het eerste ordesteekenen hebbende verkregen, door het laatste verdiend heeft die ordesteekenen te verliezen?

"Alle magt komt van God, alle verzetting tegen dezelve is oproer;" ziedaar het beginsel, door de monarchen van Oostenryk en Pruisen slykbaar aangenomen. En, hiervan uitgegaande, was de magt van *Napoleon* van God en de verzetting tegen die magt, oproer. Derhalve toen *Sir Robert Wilson* de wapenen opvatte tegen *Napoleon* handelde hy misdadig en pleegde daden van oproer; evenwel is hy voor die daden met verscheidene ridderordes begiftigd.

Wanneer *Sir Robert Wilson* voor de Spaansche konstitutie en de vryheid der Spanjaarden vreed, verzetste hy zich tegen de magt, afkomstig van God, en pleegde daardoor daden van oproer; gevolgelyk heeft hy niets meer gedaan, ten behoeve der Spanjaarden, dan hy eertyds heeft bedreven ten behoeve der door *Napoleon* onderdrukte mogendheden: en tusschen zyne vroegere en latere daden bestaat eene volkomen overeenkomst; waaruit volgt dat, byaldien *Wilson* door zyne vroegere krygsbedryven ordeskruisen heeft verdiend, hy door zyn later gedrag zich die ordes nog meer heeft waardig gemaakt, of zelfs nieuwe verdiend; terwyl daarentegen, byaldien zyn gedrag in Spanje hem onwaardig maakt om ridderordes te dragen, hy dezelve reeds onwaardig is geworden, toen hy de heerschappy van *Napoleon* bestreed.

Natuurlyk vraagt men, waarom zulk eene schynbaar tegenstrydige handelwyze der monarchen is toetschryven? Waarom het te wyten is, dat zy dezelfde daden eertyds hemel hoog verkieven, en nu hoogelyk afkeuren? En men zoude byna moeten denken, dat de oorzaak hier verschillende handelwyze alleen daartuit voortspruit, dat de belangen der monarchen verschillende waren, en dat zy het gedrag van *Robert Wilson* niet op zich zelve beschouwen, maar in het nauwst verband gebragt met hunne eigene belangen.

Of *Sir Robert Wilson* zich over het verlies der ridderordes de tering zal zetten, hieraan twyfen wy zeer sterk. Immers, wy beschouwen hem als iemand, die, wanneer by voor zich zelve overtuigd is, wel te handelen en eene goede zaak te dienen, zich weinig zal bekreunen of zyne borst al dan niet met eenige kruisen meer of minder pryke. Eereteekenen toch zyn het niet, die de grootheid van eenen *Wilson* behooren uittemaken; vorstengunst of ongunst is niet in staat hem zyne eigenschappen te ontnemen.

Men mag hem met den naam van rebel, van oproermaker, bestempelen, hy zal daarom veler achting niet verbeuren. De achting van hen, die hem om het verlies der ordesteekenen minder hoogschatten, zal *Wilson* onverschillig zyn; en zy allen, op wier goedkeuring en hoogachting hy prys kan stellen, zullen hem even hoog waardeeren, nu die belooningen van moed en dapperheid aan zyne borst zyn ontnomen.

Wy beslissen niet, dat *Wilson* geen prys behoeft te hechten aan de achting van monarchen; maar wy vermeenen, dat *Wilson* by zyne handel en denkwyze, zich daarom weinig zal bekreunen; daar hy, de wapenen voor de Spanjaarden opvallende, wel voorzagt, dat zulk een gedrag hem de ontevredenheid der verbondene mogendheden moest berokkenen. En daar hy, deze gevolgen voorziende, zich niet liet afschrikken, maar het zwaard aangordde voor de verdediging der konstitutie, blykt het duidelyk, dat hy onverschillig wilde afwachten, wat hem dat gedrag van de zyde der mogendheden op den hals konde halen.

Wy verwonderen ons intusschen, dat de souvereinen van Oostenryk en Pruisen hierin zoo hebben gebandeld. Was het niet grooter geweest, het beneden zich te achten, om zich met

zulk eenen te bemoeien? Was het niet staatkundiger geweest, de zaken op zyn beloop te laten, en het onderzoek voortekomen, waarmede *Wilson* de genade en ongenade der gekroonde hoofden heeft verworven? Was het niet wyzer geweest, besluiten achter wege te laten, waardoor men zich aan de kleinachting en bespotting blootstelt van hem, tegen wien die besluiten zyn genomen? Ziedaar bedenkingen, welke ons zyn voorgekomen, en welke beantwoording wy aan beter oordeel overlaten.

De nieuwe paus, *Leo XII.*, heeft de joden weder binnen de Ghetto beperkt. Zy hadden 2000 scudi betaald, om zich ook in andere wyken te mogen nederzetten; maar *Z. H.* heeft last gegeven, om hen het geld wedertegeven.—De meest vermogende joodsche huisgezinnen willen naar Livorno en Triest verhuizen.

Saturday last being the anniversary of the birth day of His Royal Highness *Willem Fredrik Karel*, Prins of the Netherlands, a royal salute was fired from Fort Amsterdam. At 10 o'clock in the morning the garrison was drawn up and reviewed by his Excellency the Governor. On which occasion the Members of the Lodge Contentment (Vergenoeging) in this island, *Wm. Prince*, Esp. W. M. gave an excellent dinner, in honour of His Royal Highness, Grand Master of the Order of Free Masonry in the Netherlands and the colonies. A splendid display of fireworks was exhibited and the Lodge Room handsomely illuminated. During dinner many loyal and other toasts were drunk; the greatest hilarity and cheerfulness prevailed, and the company parted late in the night, greatly satisfied with the entertainment.

H. M.'s corvette *Eendragt*, capt. *Schröder*, arrived here on Saturday last from the *Mona Passage*.

By the last arrivals from the United States we have received regular files of New York papers up to the 10th ult. from which we have selected such articles as we consider most interesting; extracts of which will be found in our subsequent columns.

In the New York Evening Post for the Country of the 3d ult. we find the following communication:

Piracy—The Dutch schr. *Julia Ann*, capt. *Wagner*, from Curacoa for Porto Rico, is stated to have been captured off the latter place, by a piratical boat from the shore. The captain, crew and passengers of a Spanish schr. arrived at Curacoa from Porto Rico, had been arrested and confined, in order to induce them to give some information respecting the fate of the persons on board the *Julia Ann*. Three or four piratical vessels are also said to be cruising off Porto Rico, in the *Mona Passage*.

We shall forbear making any comments on the foregoing article, but leave it to our readers to judge of its authenticity.

FURTHER EXTRACTS FROM AMERICAN PAPERS.

From the Philadelphia National Gazette.

We learn that some Spanish constitutionalists of distinguished merit have arrived at Baltimore from Tenerife, whether they had fled from Spain, but whence they were also obliged to fly on the restoration of the absolute government. One of them is *Mr. Mexia*, formerly a lawyer, and well known as the able and intrepid editor of the Madrid paper called the *Zurriago*, which inculcated even republican principles. Another is the late editor of the *Cadiz Gazette*, the constitutional, in which the Cortes were perseveringly and zealously supported: And a third, of another liberal journal, the *Perito*. Orders have been transmitted to Tenerife that they should be immediately seized and sent back to Spain to be tried and punished; that is shot or hung.

They escaped with difficulty on board a ship from a troop of horse commissioned to pursue and detain them. It is probable that they are in a very necessitous condition, owing to the precipitation with which they were forced to leave the Spanish dominions. Their exertions and sufferings in the cause of liberty, entitle them to more than mere sympathy from the American public. The spirit of liberty which has been awakened so widely in favor of the Greeks, might be extended to such victims of despotism as these Spanish emigrants, with peculiar propriety and credit. Here is an opportunity for administering present and certain relief upon the same principles.

Greece.—The Musslemen and Greeks are said to be anxious to put an end to the contest. It cost the former four millions annually to keep Negropont, Bœtia and Attica in subjection, while these places did not furnish more than a million and a half piastres to the Turkish treasury. It was rumoured that a project was in contemplation to make the son of the ex king of Sweden sovereign of Greece.

Holland.—The bank of Amsterdam is stated to have made an advance in the rate of discount from three to four per cent. The cause of this sudden increase is said to be the new Dutch loan. The king of the Netherlands appears to have determined on reducing all his ambassadors at foreign courts to the rank of envoys.—Considerable emigrations had been made to the Netherlands from Spain.

Colombian Republic.—It appears by a letter in the *Richmond Enquirer*, said to be from a distinguished American in Bogota, dated the 5th October last, that, about a fortnight previous, colonel *Hamilton* had set out for London for the purpose of prevailing on the British government to acknowledge the independence of Co-

lombia. For this service col. H. had been granted the exclusive privilege for 10 years of navigating in steam boats, the commerce on the Orinoco and its waters; to which may be added the settlement of his accounts, swelled up in 1 or 5 years from 10,000 to \$250,000, bearing 10 per cent interest, and to be paid out of the Colombian loan of \$30,000,000 to be negotiated by London. Col. *Johnson* and Mr. *Thompson* had also gone to London to fulfil their contract for the salt works at Zepiquire, &c. at \$150,000 a year for 10 years. Capt. *Cochrane*, of the British navy, was assisting Pope *Pades* to drain the lake of *Gualivita*.

Vera Cruz.—Accounts received at Charleston, via Havana, from Vera Cruz, state that all the vessels of the expedition destined for San Juan de Uloa, had arrived in 26 days, and anchored near the *Bianquilla*, from which the munitions of war for the assistance of the fortress were transported. The greater part of the city of Vera Cruz was destroyed, and the communications between the *Bianquilla* and the castle was uninterrupted.

FROM THE PHILADELPHIA GAZETTE

Naval Forces of Europe and America.—On the 5th of January inst. in the Maryland legislature, Mr. *Worthington's* resolution "respecting the cause of the Greeks, and the policy of the allied powers of Europe, touching their improper interference with the Independent governments of South America, and approbating the sentiments and views of the president of the United States, in his message to Congress," being the order of the day, its author arose and delivered in its favor an eloquent and manly speech. He estimated the forces of the nations to which we have alluded, under the heads of "the Holy Allied Powers of Europe" on one hand, and the "Free and Independent Forces" on the other, which we now submit to our readers.

A rough estimate of the maritime and naval forces of the "Holy Allied Powers of Europe."

1st, Russia—12 ships of the line, could bring out 25, but they have neither men nor money; 20 frigates, a few corvettes or sloops, and few smaller vessels—total 12 ships and 20 frigates.

2d, France—18 ships of the line above 64, 28 frigates, 28 corvettes from 20 to 24 guns, ships decks, 12 small vessels.

3d, Spain—2 seventy-fours, 2 frigates, 12 corvettes.

4th, Austria—nothing; had in 1819 2 small frigates. Trieste and Turin her only ports.

5th, Prussia—nothing; Dantzigh her only port.

6th, Naples—2 ships of the line, under *Joschim*, in 1811, and 2 frigates.

7th, King of Sardinia—nothing of the line, 2 small frigates, and smaller vessels.

8th, Sweden and Norway—not in the plot.

9th, The king of the Netherlands—not in the plot.

Recapitulation of the Allied Powers—32 sail of the line, 56 frigates, 40 corvettes.

Austria, Prussia and Netherlands, nothing.

"Free and independent Forces." England at a short notice; 30 to 40 ships of the line, 50 frigates, 10 corvettes or sloop of war.

United States—9 ships of the line, 5 frigates, 2 corvettes, privateers innumerable.

Brazil—1 ship of the line, 2 or 3 frigates, some smaller vessels.

Buenos Ayres—nothing, except about 11 gun boats on the river Plata, some of 15 guns.

Chili—3 frigates, 5 or 6 corvettes.

Peru—2 frigates, 2 or 3 small vessels.

Colombia—1 64 from Holland, 1 40 gun ship from England, 5 sloops of war, 25 sail of small vessels.

Mexico—nothing but a few small boats.

Recapitulation of the Free and Independent Forces—51 sail of the line, 56 frigates, 58 corvettes.

The Allies have 3 frigates more, the Free and Independent Forces have 19 ships of the line, and 13 corvettes more than their adversaries.

From Havana.—Havana papers received at Charleston, (S. C.) to the 4th inst. state, that, under a new regulation of the Spanish authorities, the full tonnage duty, amounting to one dollar per ton, is now exacted on all American vessels touching at Havana, even though they put in distress, as was the case with the *J. M.* Formerly they were subjected to some trifling fees only, in those cases.

Jamaica.—The Charleston papers contain advices from Jamaica, to the 9th of January.—Eight slaves who had been convicted at Port Maria of a conspiracy, were executed at that place the last of December. It appeared in evidence that they intended to set fire to the trash houses, on frontier estate, on the 17th December, and as the white people and free persons of color came to the estate to assist in extinguishing the flames, they were to have been murdered; and afterwards the rebellious negroes were to have proceeded to Port Maria, set the town on fire, and massacre the white and the white inhabitants and free persons of color.

On the 27th of December, intelligence was received at Kingston, that several slaves had been arrested belonging to *Balcarrie's* plantation; they were discovered holding meetings for training and drilling. A letter from *St. George's*, of the 29th, to a gentleman in Kingston, mentions that thirteen slaves were to be tried for being concerned in a conspiracy. On the 7th of January, two others, belonging to the estate of *Miss Woodworth*, of *St. George's*, were taken into custody; they also implicated others, who were immediately arrested, and sent to Kingston for trial.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutbÿnacht Gouverneur dezer Eilanden, wordt de onderstaande nota van gelijkwiderde schuldvorderingen uit deze Kolonie ter kennis van de daarin genceinde belanghebbenden gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
(w. g.) W. PRINCE.

Nummers van volgorde.	Nummers van Likwidatie.	Nummers van den staat van Curaçao.	NAAM EN WOONPLAATS VAN DEN BELANGHEBBENDEN.	AARD DER RECLAMATIE.	Klasse van den Nederlandschen Achterstand.
1	14731	65	Ph. St. Jago Leyba, & Co. te Curaçao.	Geleverde goederen in 1800.	3de.
2	14732	45	De Wed. Henry Basden, geb. Reuvenhagen te idem.	Reparatien en Leverancien aan het fregat <i>La Vengeance</i> en aan Fransche kapers in 1800.	3de.
3	14733	80	Aron Pinedo, idem.	Leverancie van een anker en stok in 1800.	3de.
4	—	51	J. Schotborgh, qq. idem.	Gelden door den Gouverneur Changuion van P. F. Diedenhoven opgenomen op drie onderscheidene Wisselbrieven in dato 3den October 1805 ieder ad f2000	—

De laatstgemelde Reclamatie afgewezen, als bereids vroeger, door C. G. Haagen, & Co. gereclameerd onder No. 4727 by den Nederlandschen achterstand verevend.

s'Gravenhage, den 19den Augustus 1823.

De Secretaris der Algemeene Commissie van Likwidatie,
(get) DASSEVAEL.

Voor Kopÿ konform,

De Kommissaris by het Ministerie voor het Publieke Onderwÿs,
de Nationale Nÿverheid en de Kolonien,
(w. g.) J. SCHREUDER.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, February 6.

Latest from Europe.—The regular packet ship *James Cropper* arrived here late last evening, by which we have received London papers of the 15th and Liverpool of the 17th December, containing Paris dates to the 13th and Madrid to the 4th of the same month. An entire change of ministers had taken place in

SPAIN.

the marquis Casa Yrujo having been placed at the head of the government, and the former spiritual director of Ferdinand sent to take charge of a bishoprick at some distance from Madrid. This change is believed in London to have been brought about through the interference of Russia and France, and not from any desire of the king of Spain to recognize the rights of his subjects. At Paris, the event was viewed as an indication of a determination to relax the sanguinary measures which had recently been adopted against the constitutionalists; while in Spain it is said to have been viewed with considerable dissatisfaction by the partizans of monarchy.—Whatever may be in these speculations, it seems pretty obvious that Spain is far from being in that settled state, which was expected on the restoration of arbitrary power. A riot is stated to have broken out at Madrid, and seventeen of the rioters shot. The situation of the French in Galicia and Asturias was understood to be very critical, owing to the hostile disposition of the inhabitants; and such was the apprehensions entertained on account of this, that the French light cavalry, which were on their return, are said to have received orders to halt. All the ambassadors of foreign powers at Madrid, are stated to have presented notes to the government, demanding a strict adherence to the terms of the capitulations concluded by the French with the constitutionalists. The Empecinado, who had been arrested, was set at liberty, and it was reported that the royalist army was to be disbanded. In the mean while, Ferdinand was enjoying himself in perfect security, surrounded with his Swiss guards. He appears to be in favor of restoring the inquisition; but considerable hesitation prevailed among his ministers on this subject. At Cadiz very strict regulations had been established by the French, and no one was allowed to pass or re-pass, except in name of "the king." It is supposed by some that this place will not be soon abandoned by its present occupants.

SOUTH AMERICA.

The only notice we find as to this interesting part of the globe, is an article in the *London Sun*, which states that, by the last advices from St. Petersburg, the relations between that court and the Dutch government seemed to be more closely united, and that the two governments were committed to each other to aid Ferdinand in his attempt to obtain possession of his former possessions in South America.—The British consuls who had been appointed to Buenos Ayres, Lima, Chili, &c. were about to leave England in the Cambridge of 80 guns, for their respective destinations. This vessel is afterwards to be stationed round Cape Horn.

GREECE.

A confirmation of the surrender of Corinth to the Greeks had been received in London from Zante. The Turks amounting to 12 or 15,000 men, had entrenched themselves near Missolonghi, but they had not attacked that fortress so late as the 22d Oct. The garrison consisted of 6000, and 12 vessels, with troops under Marecordato, had arrived in the Mores.—Coloctroni, and the Hydrotis, had sailed to repulse the assailants; and Piebro Bay, with 6000 Marines, was also expected to assist the patriots; so that decisive events were shortly looked for in this quarter. It is said in letters from Trieste that the Greek government had addressed to the cabinets of Vienna, London, and St. Petersburg, an important note, in which they

requested of these powers to recognize the political independence of Greece, which, it is supposed, would oblige the Porte to renounce all further attempts to have that nation under its power. It is also affirmed that the affairs of Greece will be the subject of separate negotiations at St. Petersburg, in consequence of the minister of a great power having caused a memorial on the subject to be laid before the emperors of Austria and Russia, at their late interview at Czernowitz. Baron Lebezeltern, the Austrian ambassador at the Russian court, it is said would conduct these negotiations, together with count Nesselrode. Letters from Vienna repeat the rumour that the two emperors had resolved to restore the order of the knights of Jerusalem to their pristine power, and that Hydra and Cyprus would, in all probability, be purchased for their future residence.

FRANCE.

The king had issued an ordonnance, giving a full pardon to all the French soldiers who had deserted during the campaign in Spain. Casting the wretch who was convicted of poisoning, had been executed, and is said to have died like a coward. In coming out of prison with his hands tied behind him, when opposite the crucifix, he dashed towards it and kissed it several times, looking up to Heaven between each embrace. His strength totally forsook him on the road to the Place de Grève, and he was obliged to be supported by the executioner and the priest. Arrived at the scaffold, he threw himself on his knees, and appeared angry that the executioner did not let him stay so long as he wished; it required three men to carry him up the steps of the guillotine.

The Small Pox was raging in several parts of France.

GREAT BRITAIN.

There is some talk in the London papers about a change of ministry before the meeting of parliament. Mr. Canning was confined to his house at Brompton with the gout; and lord Liverpool is stated to have recently called on lord Grenville for the purpose, as was reported, of consulting on this political arrangement.—The marquis of Hertford is also named as one of the persons expected to form this new ministry.

Enlisting for the army was going on rapidly for foreign service, and the officers to command were to be taken from the half pay list. Four or five new regiments were to be raised.

Accounts had been received in London from Barbice that a spirit of violent animosity had manifested itself against the missionaries in that colony, where the chapel and meeting house of the rev. Mr. Wray had been burnt to the ground. A reward for the discovery of the incendiaries had been offered by the governor, Mr. Beard.

General Mina was living at Stonehouse, where several persons of distinction had paid him a visit. The ex-emperor Iturbide was living in great style at Leghorn; and the young Napoleon (duke of Rastadt) was lately seen at the Vienna theatre, full of vivacity. A gentleman from Germany, lately arrived in London, states that orders had been given by the emperor Francis never to mention the name of Napoleon!

Mexico.—By the schooner *Franklin*, arrived at this port from Tampico, files of Mexican papers are received to the 17th December. Illuminations and rejoicings were going on throughout Mexico, in consequence of the congress having decided in favor of a representative Federal Republican government. The deputies forming this body were from the provinces of Mexico, Puebla, Vera Cruz, Guadalupe, Guanajuato, Valladolid, Zacatecas, Tlascala, Queretaro, Chihuahua, San Louis de la Paz, Sonora, Santander, Durango and Colima—Señor Alcozer, a deputy from Tlascala, elected president, and

Senor Vargas, from Potosi, vice president. Señor Dominguez, was president of the Executive Council. The congress was in session at our last dates, arranging the details of the new constitution. A treaty of alliance had been formed with the Republic of Colombia, by which the two governments had agreed to support each other in maintaining their independence, and to endeavour to obtain the co-operation of all the other South American States for the same important object. It had also been agreed not to accede to any demands of indemnification, tribute or exaction which the Spanish government or any nation in its name or behalf might set up for the loss of the ancient supremacy of the mother country; and not to enter into treaty with Spain, or any other nation to the prejudice of their independence, but that they shall maintain on all occasions their mutual interests with the dignity and energy becoming a people free and independent; friends, brothers and confederates. Accounts from Alvarado to the 5th January, state that hostilities still continued between the castle of St. Juan de Ulloa and Vera Cruz, without any prospect of accommodation.—The city was almost in ruins from the bombardment, and it appears that there was no obstacle in the way of the castle receiving supplies from Havana. A deputation was reported to be on the way from Mexico to adjust all differences.

The Brazils.—Letters from St. Salvador of the 16th December, represent that place to be in a state of great confusion and disorder, occasioned by the late despotic proceedings of the emperor, in dissolving the Cortes, and in his contemptuous treatment of the deputies from St. Salvador. The inhabitants had assembled in considerable numbers in different parts of the city for the ostensible purpose of discovering and sending off the old Portuguese, many of whom had secreted themselves; but the real object it is said was plunder, in which they had indulged to a considerable extent. The military had on several occasions been called out to suppress these assemblages, but their movements were so designedly tardy, that the object was generally accomplished before the troops reached the scene of riot and plunder. Business in consequence was completely suspended.

Fiscaal's Kantoor, den 5den Maart 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Welgedelen Aetbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten February 1824.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Gouvernements Interpreter en Transtateur, en Procureur, maakt mits deze aan het geëerde publiek en byzonder aan zyne Vrienden en Ouenten bekend, dat hy van woonplaats veranderd is, en zyne woning genomen heeft, in het Huis toebehoorende aan den Heer G. Curiel, achter het Fort, alwaar hy, buiten de uren van zyn Bureau, welke bepaald zyn van 9 tot 3 ure, des namiddags ten hunnen dienste zal staan.

M. RICARDO.

Den 20sten February 1824.

TE KOOP.

EEN klein Tuintje genaamd de Vreede, gelegen in de Oost Divisie 2de Distrikt; benevens dertig Mangel Sparren en ongeveer twee duizend Pannen, eenige nieuwe Deuren en Vengsters met deszelfs toebehooren, zoo mede een Neger. Te bevroegen by

HERMAN BOYE.